

[Holger Larsen.]

at være en daarlig Optakt dertil nu at smide dem ud af Sygekasserne. Derfor er enhver Bestræbelse for at bevare dem i Sygekasserne al Ære værd.

Lovforslaget gaar altsaa ud paa hurtigst muligt at fjerne disse uheldige Bestemmelser i Sygekasselovens § 6, 2det Stykke, der kom ind i 1927. Men desuden indeholder dette lille Lovforslag en Bestemmelse, der tager Sigte paa at fremskynde Tidspunktet for Udstedelsen af den Bekendtgørelse, som udstedes hvert 3die Aar angaaende de Indtægtsgrænser, der gælder for dem, der ikke er selvskrevne til at være i Sygekasserne. Denne Bekendtgørelse skulde udstedes den 1. Januar 1931, og i det foreliggende Forslag ændres dette til den 1. April 1930, det vil sige Udstedelse af Bekendtgørelsen fremskyndes 9 Maaneder. Dette finder jeg meget hensigtsmæssigt, naturligvis ogsaa under Hensyn til, at jeg venter, at dette Forslag hurtigt bliver gennemført her i Tinget; thi saa snart det er gennemført, maa Socialministeren naturligvis have Lejlighed til at udstede en ny Bekendtgørelse; de Tal, der kommer i Bekendtgørelsen, gælder jo de Befolkingsklasser, der skal sammenlignes med Lønarbejderne, og man vil naturligvis ikke kunne have en højere Grænse for Lønarbejderne og saa den nuværende Lovs lavere Grænse for andre.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

C. O. Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen begyndte sin Tale med at beklage, at det ikke var noget rigtigt Provisorium, den højtærede Minister havde udstedt. Jeg maa jo sige, at det ærede Medlem stiller ret store Fordringer; men det er maaske et Udtryk for den Forvandling, som Socialdemokratiet er inde i, naar man nu kan høre en socialdemokratisk Ordfører her fra Tingets Talerstol beklage, at det ikke var et rigtigt Provisorium, der blev udstedt, saa at det derved var blevet muligt at hindre det, som Ministeren kalder *Udsmidningen* af Sygekasserne. Det er virkelig et Tidens Tegn, at en Socialdemokrat taler med en saadan Hjertevarme om Provisorier, som det her er sket.

Det foreliggende Forslag er egentlig meget let overskueligt. Det drejer sig om at ophæve to Bestemmelser, som blev sat ind i Sygekasseloven i 1927, da der blev sat Indtægts- og Formuegrænser ens for alle, idet man samtidig indsatte en Margin paa 20 pCt. for usikre Indtægter. Meningen med denne Bestemmelse var for det første at

foretage en Revision af Sygekassemedlemmerne og dernæst gennem det 20 pCt.s Tillæg at hindre, at de, der havde usikre Indtægter, skulde være udelukkede ved de Grænser; der var sat i Loven, idet man erkendte, at der var noget, der talte for at komme dem med usikre Indtægter til Hjælp. Derfor indsattes Bestemmelsen om de 20 pCt.

Det er disse Bestemmelser, som Ministeren nu tre Aar efter kommer og vil have ophævet. Maa jeg først bemærke, at jeg kan ikke være enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, der takkede Ministeren for, at han havde bragt et saadant Forslag frem. Tværtimod, jeg maa mene, at det er en højst betænkelig Sag, at Ministeren paa denne Maade rokker ved den Lov, vi har, og navnlig, at han gør det i et Øjeblik, da Ministeren højt og tydeligt og med store Fagter har talt overfor Folket om, at nu skal vi have en Revision af hele den sociale Lovgivning. Efter at Ministeren har præsenteret os dette, dels i Form af et Folkeforsikringsforslag og dels ved at bebude os mere til Efteraaret, kommer Ministeren nu og piller ved et og andet, i Øjeblikket ved Sygekasseloven. Det forekommer mig, at hvis Ministeren vilde have en god Luft for sin sociale Lovgivning, var det forstandigere at tage det hele paa een Gang fremfor at tage de Spørgsmaal ud, som den højtærede Minister ved, at der i Forvejen er stor Strid om. Jeg kan derfor ikke sige andet end, at Ministeren med sit Forslag i Virkeligheden har gjort sit til at lave Vanskeligheder i de Forhandlinger, som i Forvejen kunde være vanskelige nok, ogsaa i Folkeforsikringsudvalget. Det forekommer mig derfor, at den ærede Ordfører, som jeg ved nærer mange varme Følelser for dette Folkeforsikringsforslag, i rette Tid burde have advaret sin Minister imod saadanne Eksperimenter.

Men jeg har nu ogsaa det Indtryk, at dette Forslag ikke saa meget tager Sigte paa at ændre Sygekasseloven; for Ministeren ved jo udmærket godt, at den Lov, som blev vedtaget for tre Aar siden af de to Partier, som den Gang havde Flertal baade i den ene og i den anden Ende af denne Bygning, den falder det dem ikke ind at forandre nu tre Aar efter; ikke noget Øjeblik falder det os i Venstre ind at gaa imod det, vi her gennemførte for tre Aar siden. Ministerens hele Manøvre er i Grunden heller ikke andet end en Legalisering af hans besynderlige Cirkulærepolitik; det, som dette Lovforslag først og fremmest tager Sigte paa, er at redde Ministeren ud af den Klemme, hvori han selv har